

برای آگاهی همگان

در رابطه با آقای باوندیان

امیرفیض- حقوقدان

اخیرا در گفتاری که بوسیله آقای باوندیان در برنامه رادیویی آقای توکلی انجام شد اشاره ای بنام اینجانب گردید.^۱

مقصود آنجاست که نقل قول شده که بنده دوبار برای شرفیابی حضور اعلیحضرت بهنگام تشریف فرمائی به کانادا تقاضا کردم و پذیرفته نشد.

خبرویا نقل قول نادرست است بنده نه تنها بهنگام تشریف فرمائی اعلیحضرت در کانادا تقاضای شرفیابی نکردم بلکه در تمام مدت ۳۶ سال هم درخواست ملاقات با اعلیحضرت را نداشته ام و این موضوعی است که سند آن بصورت گلایه کلامی اعلیحضرت در آرشیو سنگرباقی است.

علت عدم درخواست شرفیابی این است که شرفیابی حضورشاه در رابطه با مسئولیت های قانونی است و پادشاه مقامی نیست که تقاضای شرفیابی افراد پاسخگوی حجم درخواست ها و اصولا مقام پادشاه باشد. شرفیابی باید مناسبت داشته باشد و آنهم مناسبت قانونی و ناشی از تکلیف در رابطه با مقام شاه و یا دولت.

امثال بنده هزاران هزاردرهمین خارجه هستند آیا اگر شرفیابی حضورشاه یک حق شناخته شود چگونه

ممکن است به این حق پاسخی داد که با ناحقی مواجه نشود؟

این بپادشاه است که هرکس مایل باشند امریه حضوربفرمایند و در تکلیف و شان و سنت پادشاهی نیست که هرکس مایل بود درخواست شرفیابی کند و انتظارقبول آنرا هم داشته باشد. این امر سنت تاریخی سلطنت و پادشاهی مشروطه نیست.

نادیده گرفتن سنت تاریخی و ملی ایرانیان در احترام به مقام شاه در جامعه برون مرزی ما رسید به آنجا که دو تن از رسانه داران ایرانی لس آنجلس، پس از ملاقات با اعلیحضرت، یک دلار روی میزمیگذارند و میگویند اینهم پول چائی که بما دادید. آری سنت و رسم و رسوم ملی و فرهنگی که نادیده گرفته شد هرج و مرج میشود.

^۱ - البته توصیه نمی شود این گفتگو شنیده شود زیرا مطالب مستهجن و بی ادبانه و خارج از نزاکت و خارج از اصول مبارزه به ویژه اهانت به اعلیحضرت و خانواده ایشان در آن فراوان است و در شان و مقام شخصیت محترم شونده نیست. ح-ک

علیحضرت در تشریف فرمائی به کانادا اگر لازم میدانستند امر به شرفیابی بنده میدادند لابد لازم نبوده است که احضار هم فرمودند.

برای کسی مانند بنده که معتقد به حقانیت و مشروعیت تداوم سلطنت و پادشاهی اعلحضرت رضاشاه دوم است رعایت سنت سلطنت لازم و ملزوم اعتقاد است.

در خاتمه اطلاعیه، این درخواست عمومی را هم مستدعی هستم که اینجانب و یا سنگر نیازی به مدافع ندارم. خواهش دارم دفاع از سنگر و یا فعالیت های مبارزاتی ام اسباب استفاده شخصی قرار نگیرد.

با احترام